

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoE/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614204304
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3614204304.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny v exekučnej veci oprávneného: K., proti povinným: 1/ O., 2/ V., o vymożenie 1.560,- eur s príslušenstvom, o odvolaní povinných 1/, 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 10. decembra 2019, č.k. 2Er/573/2014-17 a o návrhu povinných 1/, 2/ na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ktorou zamietol návrh povinnej 1/ a povinného 2/ na zastavenie exekúcie, **p o t v r d z u j e .**

Návrh povinných 1/, 2/ na nariadenie neodkladného opatrenia **z a m i e t a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným uznesením, súd prvej inštancie návrh povinných 1/, 2/ na zastavenie exekúcie zamietol a súčasne tiež zamietol návrh povinných 1/ a 2/ na odklad exekúcie.

2. Poukazujúc na ust. § 234h ods. 1, § 56 ods. 2, § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 01.07.2014 domáhal voči povinným 1/ a 2/ vykonania exekúcie pre vymożenie sumy 1.560,- Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu, ktorým je platobný rozkaz Okresného súdu Partizánske zo dňa 07.10.2013, sp. zn. 4C/78/2013, právoplatný a vykonateľný dňa 31.10.2013. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo udelené dňa 16.07.2014 súdnemu exekútorovi P. B. A., so sídlom exekútorského úradu v B.. Povinní podali na tamomšom súde dňa 25.10.2017 návrh na zastavenie exekúcie a odklad exekúcie dôvodiac tým, že exekučný titul - platobný rozkaz Okresného súdu Partizánske zo dňa 07.10.2013, sp. zn. 4C/78/2013 je tzv. ničotný akt - paakt, čo je tak závažný nedostatok exekučného titulu, na ktorý musí súd prihliadať v každom štádiu exekúcie a predmetný exekučný titul teda nemal prvoinštančný súd vydať z dôvodu nesplnenia procesnej podmienky uvedenej v ust. § 299 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z.. Ďalej poukazovali na to, že súd pravdepodobne nemal k dispozícii žiadnu zmluvu o úvere alebo inej pôžičke, čiže nie je zrejmé na akom právnom základe bola exekúcia navrhnutá. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere nevlastnia a nebola im poskytnutá žiadna jej kópia, či amortizačná tabuľka, ani žiadne iné dokumenty. Žiadali, aby súd z úradnej moci preskúmal zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá nepopierateľne podľa viacerých podobných súdnych rozhodnutí obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Súd prvej inštancie oboznámením sa s obsahom exekučného spisu najmä exekučného titulu, poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu povinných a obsahu spisu Okresného súdu Partizánske pod sp. zn. 4C/78/2013 zistil, že predmetné exekučné konanie je vedené na podklade exekučného titulu, ktorým je platobný rozkaz Okresného súdu Partizánske zo dňa 07.10.2013, sp. zn. 4C/78/2013, ktorý je právoplatný a vykonateľný. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo udelené dňa 16.07.2014 súdnemu exekútorovi P.. Povinní podali návrh na odklad exekúcie a jej zastavenie dňa 25.10.2017 a to z dôvodu, že exekučný titul je paakt, jeho vydanie je nezákonné z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Domáhajú sa ochrany spotrebiteľa

z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok a nekalých praktík. Majú za to, že skutočnosť, že oprávnený podal návrh na vydanie platobného rozkazu a nie riadnu žalobu, možno považovať za nekalú praktiku. Uviedli, že v čase doručenia platobného rozkazu im nebola známa skutočnosť, že ako spotrebiteľom im patrí právo brániť sa proti neprijateľným zmluvným podmienkam. Z obsahu spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 4C/78/2013 vyplýva, že platobný rozkaz bol riadne doručený povinným 1/ a 2/ každému do vlastných rúk a to dňa 25.10.2013 vrátane kompletného návrhu na vydanie platobného rozkazu. Povinní odpor proti platobnému rozkazu nepodali, hoci o práve podať odpor boli riadne poučení. Súd prvej inštancie konštatoval, že je nepochybné, že povinní sa v exekučnom konaní domáhajú preskúmania vecnej správnosti exekučného titulu, avšak týmto nie je rozhodcovský rozsudok, ale platobný rozkaz okresného súdu, preto exekučný súd posúdil, že to nie je možné, pretože v exekučnom konaní nie je možné skúmať skutkové a právne závery, ku ktorým súd dospel pri vydaní predmetného platobného rozkazu. V exekučnom konaní exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť, či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Súd prvej inštancie nie je vo vykonávacom konaní oprávnený skúmať vecnú správnosť právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Nakoľko povinní nevyužili možnosť podať opravný prostriedok proti platobnému rozkazu Okresného súdu Partizánske zo dňa 07.10.2013, sp. zn. 4C/78/2013, ten nadobudol právoplatnosť dňom dňa 31.10.2013 a následne tiež vykonateľnosť a stal sa tak exekučným titulom v zmysle ust. § 41 Exekučného poriadku. Relevantným prostriedkom obrany proti platobnému rozkazu, ktorým sa priznalo oprávnenému právo z neprijateľnej zmluvnej podmienky, bol v prvom rade odpor podľa ust. § 172 a nasl. predchádzajúceho procesného kódexu a to Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v znení účinnom v čase rozhodovania okresného súdu. Povinní mali tiež možnosť využiť proti platobnému rozkazu mimoriadny opravný prostriedok v podobe návrhu na obnovu konania. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že zákonodarca reflektoval vývoj judikatúry domácich súdov aj Súdneho dvora Európskej únie, pokiaľ ide o možnosti obrany spotrebiteľa aj na úrovni prebiehajúceho exekučného konania, čo sa premietlo do znenia exekučného poriadku účinného od 1. apríla 2017. Aj po týchto zmenách, však exekučný súd je povinný zamietnuť návrh na vykonanie exekúcie, ak bol exekučný titul vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietat', alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky a existencia neprijateľnej podmienky, má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. V prípade povinných však možnosť namietat' neprijateľnú podmienku existovala, a to práve prostredníctvom využitia práva podania odporu proti platobnému rozkazu, čo však títo nevyužili. Povinní nepreukázali existenciu žiadnej skutočnosti, ktorá by podľa § 57 ods. 1, ods. 2 Exekučného poriadku odôvodňovala zastavenie exekúcie, preto súd prvej inštancie návrh povinných 1/ a 2/ na zastavenie exekúcie zamietol. Súčasne súd prvej inštancie zamietol aj návrh povinných na odklad exekúcie, keďže podľa ustanovenia § 56 ods. 2 Exekučného poriadku možno povoliť odklad exekúcie len v prípade, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená, o ktorý prípad však v posudzovanej veci nešlo. Súd prvej inštancie návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietol, teda nie je splnená podmienka, že možno očakávať zastavenie exekúcie.

3. Uznesenie súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadli povinní 1/ a 2/ smerujúc svoje odvolanie voči výroku I. rozhodnutia, ktorým bol zamietnutý ich návrh na zastavenie exekúcie uvádzajúc, že na podanom návrhu na zastavenie exekúcie naďalej trvajú v celom rozsahu v ťažiskovej časti dôvodiac, že exekučný titul - platobný rozkaz vydaný dňa 07.10.2013 pod sp. zn. 4C/78/2013 Okresným súdom Partizánske nie je vykonateľným exekučným titulom, pretože im nikdy nebol doručený aj napriek tomu, že sa vždy zdržiavali v mieste svojho trvalého pobytu a skutočnosť, že sa voči nim vedie exekúcia sa povinná 1/ dozvedela až dňa 05.10.2017, keď si bola zisťovať informácie o vedených exekučných konaniach voči obom povinným na Okresnom súde Partizánske (dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku, ďalej len „EP“). Ďalej namietali, že plnenie, ktoré je predmetom exekúcie má pôvod v spotrebiteľskej zmluve, obsahujúcej neprijateľné zmluvné podmienky, oprávnený v spojitosti s jeho činnosťou voči iným spotrebiteľom bol sankcionovaný v dôsledku používania nekalých obchodných praktík, naviac platobný rozkaz nemal byť vydaný, keďže neboli splnené procesné podmienky uvedené v ust. § 299 ods. 2 CSP. Podľa ich názoru sú tu aj ďalšie dôvody na zastavenie exekúcie a citujú znenie ust. § 57 ods. 1 písm. g/, h/, m/ (nepripustnosť exekúcie pre ďalšie dôvody, nemajetnosť povinného, uplatňovaný nárok má pôvod v zmenke). Súčasne v rámci odvolania žiadali tiež o nariadenie neodkladného opatrenia, navrhujúc uloženie povinnosti oprávnenému zdržať sa použitia zrážok z invalidného dôchodku a tretej osobe (Q.) zdržať sa vykonávania týchto zrážok a to až do právoplatného skončenia konania tohto vo veci samej dôvodiac, že oprávnený požiadal platiteľa ich invalidných dôchodkov o vykonanie zrážok z dôchodkov. Platobný rozkaz by mal byť podľa

ich názoru zrušený v celom rozsahu ako nedôvodný, žalobný návrh oprávneného by mal byť odmietnutý a oprávnený by mal byť zaviazaný nahradiť im trovy konania.

4. Oprávnený nevyužil svoje právo vyjadriť sa k podanému odvolaniu.

5. Od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej len "CSP"), ktorým sa zrušil zákon č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok) v znení neskorších predpisov, pričom v zmysle ust. § 470 ods. 1 CSP, platí Civilný sporový poriadok aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 CSP (a contrario) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, vo výroku I., ktorým bol zamietnutý návrh povinných na zastavenie exekúcie, je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. Uznesenie súdu prvej inštancie v jeho zostávajúcej časti, vo výroku II., ktorým bol zamietnutý návrh povinných na odklad exekúcie nepreskúmaval, keďže v tejto časti rozhodnutie suspenzívnym účinkom odvolania dotknuté nebolo.

8. V posudzovanej veci súd prvej inštancie výrokom I. zamietol návrh povinných na zastavenie exekúcie dôvodiac, že nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by vo svetle ust. § 57 ods. 1, 2 EP boli spôsobilé k záveru o dôvodnosti zastavenia exekúcie.

9. Povinní vychádzajúc z obsahu odvolania namietali správnosť skutkových a právnych záverov na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie (dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), nad rámec skutočností uvádzaných pred súdom prvej inštancie tiež tvrdili, že neexistuje materiálny podklad vedenia exekúcie, keďže exekučný titul nedisponuje vlastnosťou vykonateľnosti, pretože im nikdy nebol doručený.

10. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti podaného odvolania.

11. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal produkovanými tvrdeniami a dôkazmi, ako aj všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, tieto správne vyhodnotil a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver o tom, že zistené skutočnosti neindikujú opodstatnene k záveru o dôvodnosti zastavenia exekúcie nielen vo svetle tvrdení povinných, ale tiež ani vo svetle ďalších zákonných dôvodov zakotvených v ust. § 57 ods. 1, 2 EP spôsobilých k povinným požadovanému rozhodnutiu. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie tiež dostatočne a presvedčivo odôvodnil v súlade s kritériami uvedenými v ust. § 220 CSP v spojení s ust. § 234 CSP, preto odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 2 CSP sa s dôvodmi na ktorých založil svoje rozhodnutie plne identifikuje a v podrobnostiach na toto poukazuje, aby nadbytočne neopakoval účastníkom známe fakty, spolu so správnou citáciou právnych predpisov.

12. Na zdôraznenie správnosti a vo vzťahu k odvolacím námietkam povinných zároveň považuje za potrebné dodať:

13. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 (o ktoré ide tiež v posudzovanej veci), sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

14. Predpokladom na vedenie exekúcie voči dlžníkovi je exekučný titul. Exekučným titulom môže byť rozhodnutie súdu (§ 41 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017), alebo rozhodnutie iných orgánov, alebo iná verejná listina v zmysle § 41 ods. 2 Exekučného poriadku. Je ním teda vykonateľné rozhodnutie, ktoré priznáva právo na peňažné plnenie, ukladá povinnosť na nepeňažné plnenie alebo postihuje majetok, prípadne obmedzuje vlastnícke právo v dôsledku predovšetkým vecných práv k cudzím veciam.

15. Zastavenie exekúcie je procesný úkon exekučného súdu, smerujúci k trvalému upusteniu od vykonávania exekúcie, vydaný po zistení neprípustnosti exekúcie, ktorá nastala v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávných aj procesnoprávných skutočností, ktoré nastali zásadne po vydaní exekučného titulu, výnimočne aj pred jeho vydaním.

16. Podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, exekúciu súd zastaví, ak a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným, b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným, c) zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie, d) exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, e) bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo neprípúšťajúce exekúciu (§ 55), f) po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané, g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať, h) majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, i) oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, j) pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom, k) rozhodol, že majetok štátu podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na plnenie úloh štátu alebo na plnenie verejnoprospešného účelu, l) je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom, m) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

17. Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

18. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

19. Preskúmaním obsahu spisového materiálu v posudzovanej veci mal odvolací súd za preukázané, že materiálnym podkladom exekúcie vedenej na návrh oprávneného, teda exekučným titulom v predmetnej veci je platobný rozkaz Okresného súdu Partizánske zo dňa 07.10.2013, sp. zn. 4C/78/2013, ktorým bola povinným uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 1.560,- Eur s príslušenstvom, ktorý platobný rozkaz bol doručený (ako vyplýva z obsahu doručeníek) do vlastných rúk tak povinnej 1/, ako aj povinného 2/ a to v identický deň 15.10.2013, ktorý v dôsledku toho, že žalovaní (povinní) nevyužili svoje právo proti nemu podať odpor, napriek tomu, že v zmysle jeho obsahu boli o tomto svojom práve preukázateľne poučení, nadobudol vlasťnosť právoplatnosti a vykonateľnosti dňom 31.10.2013, v dôsledku čoho je riadnym spôsobilým exekučným titulom v zmysle § 41 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 a exekučný súd nepochybil, keď po jeho preskúmaní v tomto smere vydal na základe neho poverenie na vykonanie exekúcie identifikovanému súdnemu exekútorovi.

20. Pod vykonateľnosťou rozhodnutia rozumieme totiž takú vlasťnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynúťiteľnosti zákonnými prostriedkami, pričom vykonateľnosť pri rozsudku na plnenie nastáva márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak (§ 232 ods. 1,2 CSP). Vychádzajúc teda z uvedeného, pri existencii vlasťnosti súdneho rozhodnutia v podobe jeho vykonateľnosti, je možné vynútiť splnenie povinnosti aj proti vôli povinného subjektu a to autoritatívnou mocou štátu, pričom len rozhodnutie, ktoré disponuje vlasťnosťou vykonateľnosti je spôsobilým exekučným titulom a podkladom na vykonanie exekúcie, k naplneniu čoho došlo tiež v posudzovanej veci.

21. Nedôvodne teda povinní v odvolaní namietali absenciu vykonateľného exekučného titulu ako dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a/ EP pre jeho nedoručenie im ako žalovaným v základnom konaní. Z obsahu základného spisu Okresného súdu Partizánske pod sp.zn. 4C/78/2013 totiž jednoznačne vyplýva, že identifikovaný platobný rozkaz im obom bol do vlastných rúk doručený, čo vyplýva z obsahu pripojených, nimi vlastnoručne podpísaných doručeníek, pričom v zmysle § 111 ods. 1 CSP sa údajne v doručeníke považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak (k naplneniu čoho v posudzovanej veci nedošlo), keďže doručeníka je verejnou listinou (v zmysle § 192 CSP skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka pripúšťajúca dôkaz opaku, má súd za preukázanú, ak v

konaní nevyšiel najavo opak); v zmysle § 205 CSP listiny vydané orgánmi verejnej moci v medziach ich právomoci ako aj listiny, ktoré sú osobitným predpisom vyhlásené za verejné, potvrdzujú pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak. Nedoručenie rozhodnutia, teda opak povinní v konaní nepreukázali, teda je potrebné vychádzať z toho, že podpísali verejnú listinu (doručenku) potvrdzujúcu, že im rozhodnutie bolo doručené. Márnym uplynutím lehoty na plnenie, definovanej v identifikovanom súdnom rozhodnutí, toto doručené rozhodnutie nadobudlo vlastnosť vykonateľnosti a stalo sa tak spôsobilým exekučným titulom pre vedenie prebiehajúcej exekúcie.

22. Rovnako nespôsobilým k dopadu na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia sú námietky povinných spočívajúce v tvrdeniach, že exekučný titul je výsledkom nepreskúmania (ne)prijateľnosti zmluvných podmienok súdom v základnom konaní napriek tomu, že tieto majú pôvod v spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu, či, že neboli splnené zákonné predpoklady pre vydanie platobného rozkazu, ako exekučného titulu v základnom konaní poukazujúc na ust. § 299 ods. 2 CSP.

23. Nad rámec toho, že v čase vydania platobného rozkazu bol platný a účinný prechádzajúci procesný kódex (OSP), teda nie CSP a v ňom zavedené ust. § 299 ods. 2 CSP na ktoré odvolatelia odkazujú, je síce pravdou, že aj OSP obsahoval obdobné ustanovenie (§ 172 ods. 9 OSP) neumožňujúce vydanie platobného rozkazu v konaní, v ktorom sú uplatňované nároky zo spotrebiteľskej zmluvy obsahujúcej neprijateľné podmienky, avšak správnosť procesného postupu, ktorý predchádzal vydaniu platobného rozkazu v základnom konaní, či vecnú správnosť skutkových a právnych záverov na ktorých v základnom konaní bolo založené súdne rozhodnutie, nie je možné už preskúmať v štádiu prebiehajúceho vykonávacieho (exekučného) konania tak, ako to v plnom rozsahu správne posúdil tiež súd prvej inštancie. Súd v exekučnom konaní je obsahom exekučného titulu, ktorým je súdne rozhodnutie vydané v základnom konaní viazaný, musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy, ak by existovali, čo však odvolací súd za týchto okolností neskúmal), sa do exekučného konania neprenášajú. Nerešpektovanie exekučného titulu, by totiž znamenalo neprípustnú nápravu (revíziu) vykonávaného rozhodnutia.

24. Z podstaty exekučného konania totiž vyplýva, že existencia práva a tomu zodpovedajúcej povinnosti musí byť najprv určená rozhodnutím príslušného štátneho orgánu, alebo iným zákonom stanoveným spôsobom. Z toho dôvodu je nutné, aby všetko, čo je potrebné pre určenie práva, bolo vykonané v konaní o veci samej (v tzv. základnom konaní). V konaní o vymoženie takto určeného práva (v exekučnom konaní), je potom možné prihliadnuť už iba na to, čo sa udialo po vydaní exekučného titulu. Okolnosti majúce za následok zánik práva, ktoré nastali pred vydaním exekučného titulu, zákon umožňuje uplatniť len v konaní vo veci samej (v tzv. základnom konaní) a to spôsobom na to určeným. Ich relevancia sa dovŕšuje vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stáva podkladom pre exekúciu. Z uvedeného vyplýva, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú stránku exekučného titulu, pretože je viazaný rozhodnutím súdu v základnom konaní, čo znamená, že rozhodnutie súdu v základnom konaní, nemôže byť exekučným súdom posúdené ako rozporné so zákonom. V exekučnom konaní súd skúma len to, či došlo k zániku práva vyplývajúceho z exekučného titulu po jeho vydaní, čo v posudzovanej veci nebolo zistené, ale ani odvolateľmi tvrdené. Prostriedkami právnej ochrany, ktoré za odvolateľmi tvrdených okolností mohli byť spôsobilými (samozrejme ak by došlo k naplneniu ich tvrdení) k dosiahnutiu či už zrušenia, alebo zmeny vydaného rozhodnutia v základnom konaní, mohli byť jedine podanie odporu proti vydanému platobnému rozkazu v časovom horizonte do nadobudnutia jeho právoplatnosti (čo však odvolatelia zjavne nevyužili, keďže im márne uplynula lehota na uplatnenia tohto práva), či využitie mimoriadneho opravného prostriedku (obnovy konania), využitie ktorého rovnako nebolo zistené, ale ani tvrdené, rozhodne však nečinnosť odvolateľov v tomto smere (žalovaných v základnom konaní) nie je konvalidovateľná vo vykonávanom (exekučnom) konaní, ako sa títo zjavne iluzórne domnievajú. V súvislosti s ich nečinnosťou v tomto smere im odvolací súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou, pretože je predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. (teda aj procesné), k naplneniu čoho došlo tiež v posudzovanej veci.

25. Pokiaľ nad rámec tvrdení v rámci konania pred súdom prvej inštancie (pokiaľ ide o dôvody zastavenia exekúcie) odvolatelia citujú v odvolaní tiež znenie ust. § 57 ods. 1 písm. g/ (nepripustnosť exekúcie

pre iné dôvody), h/ (nemajetnosť povinného), či m/ (rozhodnutie vydané na podklade zmenky), tak z obsahu spisu skutočnosti spôsobilé k záveru o naplnení týchto dôvodov pre zastavenie exekúcie nevyplývajú a samotní odvolatelia nad rámec citácie vyššie uvedených ustanovení neprodukovali v konkrétnostiach žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali a teda dôvodne indikovali k záveru o existencii v nich uvedených dôvodov zastavenia exekúcie.

26. Preto aj vyššie uvedené námietky odvolací súd vyhodnotil ako bez dopadu na vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti.

27. Keďže z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutej časti (výrok I.) vecne správne, toto podľa § 387 ods. 1 CSP v uvedenom rozsahu potvrdil.

28. Súčasťou odvolania povinných bol tiež návrh na nariadenie neodkladného opatrenia do doby skončenia exekučného konania, ktorým žiadali uložiť povinnosť oprávnenému, ako aj tretej osobe (Q.) zdržať sa výkonu zrážok z ich dôchodkov na vymoženie platobným rozkazom uloženej im povinnosti.

29. Podľa § 9a ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, ustanovenia Civilného sporového poriadku o odpustení zmeškania lehoty, prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii, neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach, sa v konaní podľa tohto zákona nepoužijú.

30. Civilný sporový poriadok, ako základný predpis o sporovom konaní pred súdom, predstavuje subsidiárnu právnu úpravu pre exekučné konanie. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že v exekučnom konaní nemožno nariadiť neodkladné opatrenie, a tým obmedziť súdneho exekútora vo výkone jeho exekučnej činnosti. Uvedené ustanovenie sa použije na exekučné konania začaté pred 01.04.2017 o ktoré ide tiež v danej veci (§ 243h Exekučného poriadku), nakoľko zákon v ust. § 243i až 243k neustanovuje inak.

31. Odvolací súd zaoberajúc sa návrhom povinných vo svetle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia dospel k záveru, že nariadenie neodkladného opatrenia je v tomto prípade procesne neprípustné s odkazom na ustanovenie § 9a ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, ktoré je potrebné na danú vec aplikovať, nakoľko ako už bolo uvedené vyššie, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31.03.2017 a výnimky upravené v § 243i až § 243k na danú vec nedopadajú, s poukazom na čo ich návrh v tomto smere zamietol.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Lehoty ustanovené zákonom na vykonanie procesného úkonu stranami v konaní v čase od 27.marca 2020 do 30. apríla 2020 neplynú (§ 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).